

Štev. 45.

V Ljubljani, v sredo 7. novembra 1917.

Leto IV.

K dvanajesti in zadnji bitki ob Soči.

Naše vojaštvo prodira iz čepovanske doline na Banjško planoto. — Dozdaj ujetih nad 200.000 Lahov in 1800 topov. (Glej str. 532. in 533.)

➡ **Naš cesar v Gorici. — Slike s pogreba dr. Janeza Evangelista Kreka.** ➡

Simon Gregorčič:

Soči.

Krasna si, bistra hči planin,
brdka v prirodni si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihte temne srd ne moti, —
krasna si, hči planin!

Tvoj tek je živ in je lehak,
kot hod deklet s planine,
in jasna si, kot spev krepak
planinske je mladine, —
krasna si, hči planin!

Rad gledam ti v valove bodre,
valove te zelenomodre:
temna zelén planinskih trav
in vedra višnjevitost višav
lepó se v njih je zliła;
na rosah sinjega nebá,
na rosah zelenih gorâ
lepoto to si pila, —
krasna si, hči planin!

Ti meni si predraga znanka!
Ko z gorskih prišumiš dobrav,
od doma se mi zdiš poslanka,
nesoča mnog mi ljub pozdrav, —
Bog sprimi te tu sred planjav!...
Kako glasno, ljubo šumljaš,
kako krepko, čvrsto skakljaš,
ko sred gorâ še pot imaš!
A ko pridereš na ravnine,
zakaj te živa radost mine?
Kaj trudno ležeš in počasi,
zakaj so tožni tvoji glasi?
Težko se ločiš od hribov,
zibelke tvojega valovja?
Mar veš, da tečeš tik grobov,
grobov slovenskega domovja?
Obojno bol pač tu trpiš!
V tej boli tožna in počasna,
ogromna solza se mi zdiš,
a še kot solza — krasna!

Krasna si, bistra hči planin,
brdka v prirodni si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihte divji srd ne moti!
Pa, oh, siroti tebi žuga
vihar grozan, vihar strašan;
prihrumel z gorkega bo juga,
divjal čez plodno bo ravan,
ki tvoja jo napaja struga —
gorje, da daleč ni ta dan!
Nad tabo jasen bo oblók,
krog tebe pa svinčena toča,
in dež krvav in solz potok,
in blisk in grom, oh, bitva vroča,
Tod sekla bridka bodo jekla,
in ti mi boš krvava tekla:
kri naša te pojila bo,
sovražna te kalila bo.

Takrat se spomni, bistra Soča,
kar gorko ti srce naroča:
kar bode shranjenih vodâ
v oblakih tvojega neba,
kar vode v tvojih bo planinah,
kar bode v cvetnih je ravninah,
tačas pridrvi vse na dan,
narasti, vzkípi v tok strašan!
Ne stikaj v meje se bregov,
srdita čez branove stopi,
ter tujce, zemlje lačne, vtopi
na dno razpenjenih valov.

To prerokovanje se je uresničilo.

Dve leti je branila Soča slovensko ozemlje pred grabežljivim Lahom in na tisoče Lahov je našlo smrt v njenih valovih. Tik pred sedanjo našo ofenzivo je vsled večdnevnega deževja Soča tako narasla, da je poplavila vso dolino ter je na tisoče Lahov uto nilo v deročih valovih.

Dne 1. avgusta 1879 je priobčil Stritarjev dunajski „Zvon“ eno najlepših slovenskih pesmi „Soči“. Podpisan je bil le „Gr—, a pesnik je bil duhovnik S. Gregorčič, goriški

iredente proti državi zvestim Slovincem, in v svojem proroškem duhu je vedel že pred 38 leti, da ni več daleč dan, ko „vihar grozan, vihar strašan prihrumel z gorkega bo juga, divjal čez plodno bo ravan“ ob Soči.

Gregorčičevo proročanje se je izpolnilo in Sočo kri naša je pojila in sovražna kalila in blisk in grom, ki je segal ne le do Ljubljane temveč celo na zeleno Štajersko, sta obdajala Sočo, kjer so se vršili nad 2 leti najbolj krvavi boji sedanje svetovne vojne.

Naš cesar med viharnim pozdravljanjem vojaštva in prebivalstva v goriški vasi po begu Italijanov pred hrabro našo vojsko.

rojak, doma z Vrsnega pri Kobaridu. Gregorčičev slavospev „Soči“, ki je obenem krepka davorija, je odmeval v tisočerihih srcih. Gregorčič sam je štel ta svoj srčni izliv med svoje najkrepkejše pesmi. In po pravici, saj je dal duška mislim in čustvom vsega slovenskega naroda v prekrasni poetski obliki. Že francoski pisatelj Charles Nodier je davno pred njim navdušeno poveljeval čudovito lepo našo reko Sočo, a Gregorčič je ustvaril nesmrten umotvor. Slovenec Gregorčič je poznal pohlepne laškega soseda, s tugo in jezo je gledal besno rovanje izdajalske

To Gregorčičevo proroško pesem sta prav dobro prevedla na nemški jezik prof. Anton Funtek in stotnik pl. Andrejka*) in razni nemški in slovanski listi so jo ponatisnili čudež se proročanstvu goriškega slavca.

Z bitko ob Soči je odločena usoda slovenskega primorja in Jadranskega morja in rešena bo tudi beneška Slovenija laškega jarma.

Buči morje Adrijansko,
bilo si in boš slovansko!

*) Priobčena je tudi v nemški Andrejkovi krasni knjigi „Slovenische Kriegs- und Soldatenlieder.“

Spomini na dr. Kreka.

Dr. Ivan Lah.

Konec.

Dr. Kreka sem videl zadnjikrat v Beli Krajini pri otvoritvi belokranjske železnice. Bil je ves čas obdan od svojih častilcev, od kmetov in duhovnikov, in je bil židane volje. Ni iskal prvih mest poleg gospoda ministra, katerega namene je dobro poznal,

Nekega dne me je obiskal moj zagovornik, pokojni dr. Slanc. Bil je ves razburjen.

„Kaj takega! Kaj nam je napravil dr. Krek!“ je rekel in je ves zasopel in s stisnjnimi pestmi hodil po pusti jetniški sobi.

„Kaj?“ sem vprašal mirno.

„Izjavil je, da nič ne ve, a da je najbrže tako, kakor stoji v obtožnici. Pomislite! Najhujšemu sovražniku, bi ne storil kaj ta-

odšel iz žalostne Ljubljane te dobe, kajti tudi on je veroval v Gospo Sveto. Nihče ni vedel, kaj pride: tudi on je imel sovražnike. Gotovo je bil vesel, ko je imel po zaslišanju sodišče zopet za seboj . . .

Imel sem prav, kajti njegova izjava, dasi morebiti neprevidna, ni imela pri obravnavi odločujočega pomena.

* * *

V veliki kasarni v Grubiesovu smo imeli svojo čitalnico. Ležali so tam časopisi: nemški, češki, poljski, rusinski, ogrski.

Tam v enem kotu smo se vsak večer shajali slovanski vojaki — spoznali smo se po časopisih, ki smo jih čitali.

Bližal se je 30. maj, začetek dolgo pričakovanega in še dalje odlašane parlamenta. Poslanci so obetali izjave. Čehi in Poljaki so mogli imeti velike nade, kajti med tem so že izpregovorili češki pisatelji in za Poljake so govorili že drugi. A mi, mi? Kaj smo mogli pričakovati?

Nestrpnost smo čakali poročila o prvi seji.

In prišlo je. Tu se je zažarelo v očeh!

Deklaracije! In med njimi tudi naša — jugoslovanska, o kakršni smo sanjali — a nismo vedeli, da je prišel čas, da bi jo izrekli.

Dr. Krek je vedel, da jo prišel ta čas in jo je izrekel. In vse kar je bilo negotovega in boječega v nas — je mahoma odpadlo. V trenutku smo se porodili, kakor nas je skovala sila časa. Bili smo drugim enaki: bili smo tu in nihče ni nas več mogel ubiti. Začudili so se drugi, od kod smo se vzeli. Zarezale so se nasproti sovražne oči: kako si upate na solnce, vi, razkropljeni sinovi teme, vi, ki niste bili? Toda mi smo bili — in smo tu.

Vedel sem, da je dr. Krek v ospredju tega pohoda, ki je imel vesti narod iz stoletnih muk, skozi ječe in morišča na novo pot vstajenja in življenja. Edina pot, ki je bila mogoča iz težkih dob. Pot preko grobov na nove boje do zmage.

Naš cesar s svojim štabom zasleduje razvoj strašnega poraza Italijanov in zmagovito napredovanje naše armade na soški fronti.

ljubša mu je bila množica, ki je ta dan videla uresničeno svojo davno željo, svojo železnico.

Po banketu, ko je bil dokončan oficijelni del, je prišel dr. Krek, obdan od svojega ljubljenega ljudstva, na vrt. Obraz mu je žarel od radosti. Vse je hotelo, da govori. In res. Dr. Krek je stopil na stol in je govoril: povedal je to, kar so poprej pozabili vsi oficijelni in neoficijelni govorniki, da je namreč nova železnica zopet ena vez, ki je zblížala jugoslovanski narod, da smo premagali zapreke v Budapešti in na Dunaju in smo predrli zopet na enem kraju one umetne planke, ki nas delijo. „Zopet je odprta pot, po kateri se bodo združevali bratje to in onstran Kolpe in ta pot se bo razhodila in razširila tako, da bo po njej nekoč hodil en sam narod brez vseh tujih gospodov. Kajti bliža se čas, ko bo konec suženjstva, bliža se čas svobode . . .“

Tako je nekako govoril dr. Krek, in ves vrt je odmeval v radosti in navdušenju.

To je bilo v maju 1914. Poslušal sem ta govor za mizo, in poleg mene je sedel denuncijant, kajti tudi jaz — sem ploskal temu govoru . . .

Dr. Krek je bil tudi priča v mojem procesu.

Moj denuncijant je trdil, da je pripovedoval ves slučaj, ki se je dogodil pri otvoritvi belokranjske železnice, v Črnomlju v večji družbi, na poti na kolodvor. Dr. Krek je toraj moral biti zaslišan.

Bil sem takrat v zaporu v Novem Mestu.

Sodišče je iskalo dr. Kreka — pa ga ni moglo najti. Vse je bilo že gotovo — jaz sem čakal dneva sodbe, rešitve in svobode — a dr. Kreka ni bilo nikjer. Končno se je posrečilo menda radovljiškemu sodišču, da je dr. Kreka zaslišalo.

kega. Ako nič ne vem in ne morem reči, da je najbrže tako, kakor stoji v obtožnici, a!“ —

S stališča zagovorništva je imel morebiti moj zagovornik prav. Jaz sem ostal miren in

S soške fronte: Kraški hribček z votlinami, v katerih so vzdržali naši vojaki neštivilno laških naskokov.

nisem dr. Kreku nič zameril: vedel sem, da ni med tistimi, ki so pomagali pri Judeževem delu v naši domovini: za to je bil previsok. Nasprotno: zdelo se mi je, da ga sodišče zato ni moglo tako dolgo najti, ker je

Tisoči sužnjev so na mah zapazili, da so padli okovi: ne vsi, ne poslednji. Se rožljajo zarjavele verige, toda ven ž njimi, ven na solnce, da jih vidi svet, in padle bodo, razpadle bodo v svoji lastni sramoti!

Glavno je, da pokažemo, da smo in da hočemo biti enaki vsem.

Tu bi bil pokazal dr. Krek ves svoj talent, kar ga je v sebi skrival kot pridigar, kot vzgojitelj, kot pisatelj, sociolog, teolog, ekonom in politik. Dolgoletno njegovo delo bi bilo prav sedaj dobilo svojo smer in plodna tla. On ni bil človek malenkosti.

Mi vsi smo neizmerno grešili v tem, da

Vpričo blagajnika je torej zavoj odprl in našel v njem ameriški državljanski list na ime Jakoba Beliča, rodnom iz Omišlja na otoku Krku, ter 4000 dolarjev. Nato je zavoj zopet zapečatil, napisal nanj lastnikov naslov ter ga dal blagajniku, naj ga zaklene v posebno blagajno.

Dodd pa se je v Pollyni družbi vozil okoli vsega Cowsanda ter spraševal, so li videli ali slišali, da je kdo priplaval iz morja

»Tod okoli sploh ni morskih psov, mrs. Bell,« jo je tolažil Dodd. »Gotovo ga je zagledal kak ribiški čoln ter ga odpeljal s seboj. Uiti nama ne bo mogel, ker opozoril sem že vse policijske urade. Nič ne obupavajte! Dobiva ga: potem pa bo moral ali v blaznico ali v ječo, — kakor bo!«

Nato je dal ukaz, naj se vrne čoln v Plymouth. Velikanska vojna luka z ogromnim molom ter dolga vrsta ladjenic in skladišč sta dajali z morja na mesto veličasten pogled. Celo Polly je za hipec pozabila svoje strašne skrbi ob slikovitem razgledu.

Medtem so izšli v Plymouthu že večerni listi, in v njih je našel ameriški agent Doddovo tiralnico za Jackom Bellom, milijonskim tatom iz Chicaga. Takoj se je spomnil skrivnostnega zavoja v blagajni, toda razumeti ni mogel, zakaj je državljanska listina na ime Jakoba Beliča. Ime in polovica priimka sta se popolnoma krila s tatovim naslovom. Da bi ne imel sitnosti, je svojo slutno naznanil policiji, ki je takoj obvestila Dodda in poslala ponj.

Dodd se je nemudoma odpeljal k agentu ter se mu legitimiral.

»Kakšen je bil mož, ki je zavoj oddal?« je vpraševal Dodd, vesel, da se mu je posrečilo rešiti vsaj denar. Prepričan je bil, da sta v listnici ukradena milijona.

»Prav žal mi je, da vam s popisom dotičnega moža ne morem postreči,« je odgovoril agent. »Toda bilo je toliko različnih obrazov, da je v mojem spominu le še nejasna gnječa. Vrhu tega se je tako mudilo, da nisem utegnil študirati fiziognomij. Sicer pa oddajnik bržčas ni bil tat osebno, nego popolnoma tuj človek, ki ni morda niti slutil, kaj je oddal. Menda bi bil vsaj omenil, da je v zavoju denar.«

»Vem. Mnogo denarja! Toda če pride kdo po zavoj, ga zadržite in dajte nemudoma aretirati, prosim?«

»Brez skrbi!« je vzkliknil agent. »Vem, kaj je moja dolžnost, — sicer pa bi se niti jaz ne branil nagrade 2000 dolarjev!«

Pešci in oddelek s strojnima puškama v avstrijskem oklopnem vlaku med bojem.

smo se zapirali na svoje domače dvorišče in smo se obmetavali z gnojem. Bilo je včasih tega toliko, da je smrdelo vse naokrog. In najboljšim ljudem je že prehajala volja do dela, ker smo metali kamenje na vsakogar, ki je skušal voziti naprej. Tam zunaj pa je svet med tem stopal na široka vesela pota.

In nismo bili vselej sami krivi, vemo to dobro: bili so mnogi, ki so nas dražili in drugi so nam zapirali vrata, da nismo mogli naprej: a topli smo se med seboj. Slabši smo bili v svojih činih, nego v svojih srcih — zato je bila tudi kazen večja, nego smo jo zaslužili. Toda sedaj je konec: konec enkrat za vselej. Misli so lahko različne, ampak pot je ena — ena sama: to je pot, ki jo je od 30. maja pa do svoje prerane smrti tako jasno in določno kazal dr. Janez Evangelist Krek.

* * *

Treba je, da postanejo iz nas slabih in omahljivih Petri-skale, na katerih se bodo zidale cerkve našega narodnega prerojenja; treba je, da postanejo iz boječih in bojažljivih Savlov Pavli — oznanjevalci nove svobode in narodnega ujedinjenja.

Treba je, da postanejo iz nas govorniki, bojevniki-organizatorji, Kreki, ki bodo sprejeli dedščino, ki nam jo je odkazal njegov grob.

A predvsem je eno potrebno:

Vera, da je prišla ura našega odrešenja!

E. G. Brat:

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

15. nadaljevanje.

Medtem je agent opazil, da je zavoj na pultu pač zapečaten, toda brez naslova.

na kopno. Vse policiste na tem polotoku je spravil na noge. Njegova vztrajnost je bila čudovita in njegovi sistematiki, s katero je izčrpal vse možnosti; bi se ne mogel odtegniti niti najmanjši sled.

Naši vojaki na soški fronti polagajo ekrazitovo patrono, da izvrše eksplozijo neeksplozirane laške granate.

Toda zvečer je moral vendarle priznati, da je ostal brez uspeha. Nihče ni videl tujca in nikjer ni izginil noben čoln.

»Ah, saj sem slutila!« je zajokala Polly, ki je bila upehana. »Utonil je! Ali pa ga je požrl morski pes!«

Dodd je švignil z avtomobilom zopet v svoj hotel ter je takoj potrkal na duri Pollyne sobe.

Vesel, zmagovit je vstopil Dodd, a Polly ga je sprejela z vzklikom:

»Vi ste njegov morilec! Vi ste ga po-

gnali v smrt!«

»Nemogoče! On še živi! je izjavil Dodd slovesno. Evo vam dokaza: njegova listnica! Izvolite jo odpreti!«

Toda v listnici so bili le štirje bankovci po tisoč dolarjev, državljanski list in nekaj drugih legitimacijskih papirjev.

»To je vse?!« je zategnil Dodd silno razočaran. Prepričan je bil doslej, da najde v listnici vso ali vsaj skoraj vso ukradeno

Jack Bell-Belič je izginil, kakor bi ga resnično požrlo morje.

XII. Lohengrin.

Jack Bel-Belič je bil res — mojstrski plavač.

Komaj pol ure potem, ko je odšel Michel Mohr, se je po vrvi s kljuko vzel na okroglo okence, ter počakal še par hipov, da se je skrtil mesec za oblake, nato pa se je vrgel

Daleč tamkaj je zagledal luč svetilnika na Eddystone. Krenil je torej tja, struja ga je izdatno podpirala in hitro je brez posebnega napora napredoval, plavajoč nekaj časa na prsih, potem zopet vznak in včasih tudi počivajoč, mirno leže na morski gladini.

Toda svetilnik je bil vendarle predaleč, in moči so mu že pojemale. Legel je zopet vznak in pustil, da ga nese voda kamorkoli.

Tedaj zagleda nenadoma nedaleč pred sabo temno barko z dvema jamborjema. Vozila je brez luči, le spredaj je brlela rdeča leščerba.

Jack je plaval od strani k barki ter zakričal na vso moč: »Halo! Na pomoč!«

Človek ob krmilu je iztegnil vrat preko relinga, ga zagledal, a — molčal.

»Halo!« je zakričal Jack vnovič. »Kaj hočete, da vpricho vaše barke utonem, — vrag vas zajahal!«

Tedaj je že priletel tik do njega rešilen obroč, od nekod pa mu je vrgel nekdo v klopčič navito vrv. Par trenutkov nato je bil Jack že na barki.

Bila je barka »Queen« iz Falmonthale s tremi možmi posadke na krovu: kapitan, krmar in močan deček. Očividno kapitan gosta ni bil vesel, toda Jack se ni brigal za to, nego je zahteval jesti in piti. Dobil je oboje.

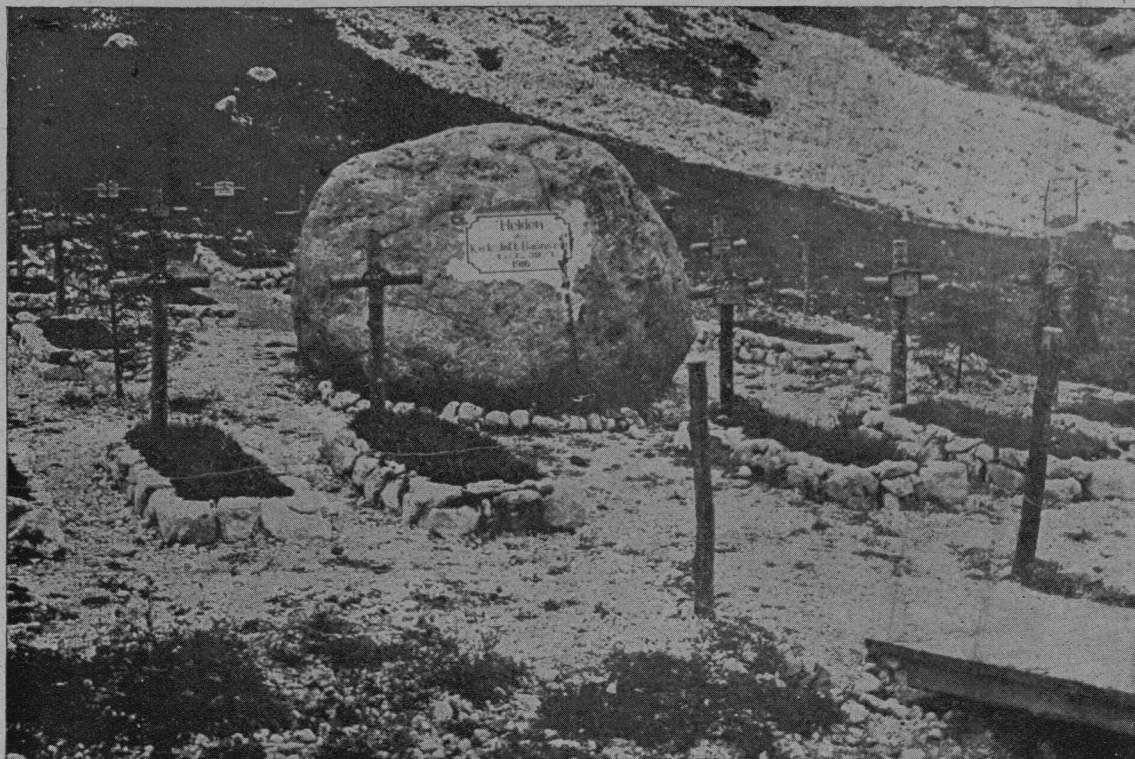
»Zakaj vozite brez luči?« je vprašal nato kapitana. Toda odgovora ni dobil. Kapitan je le temno zagodrnjal in odšel na ladjin prednji konec.

»Tu ni vse v redu!« si je mislil Jack, se slekel, ožle obleko ter jo razobesil na veter, da se čim preje posuši. Medtem se je zavil v koce ter utrujen zaspal.

Ko se je zbudil, je bil Eddystone že daleč zadaj, in začelo se je polagoma daniti. Toda jutro je bilo še daleč.

Jack se je oblekel v napolsuho obleko ter se zavil v debel koc. Stopil je h krmarju: »Imaš žganja? Mraz mi je!«

Molče je segel krmar v žep ter mu ponudil steklenico. Jack je parkrat krepko potegnul in vprašal: »Kam vozite? Kdaj dospete?«

Vojaško pokopališče: Ogromna skala kot nagrobni spomenik z napisom imen naših padlih vojakov v dolini Lepne.

vsoto. Da pa bi prišel Jack iskat na agenturo le teh borih čvetero tisočakov, tega niti Dodd ni mogel verjeti. Kaj so milijonskemu tatu štirje tisočaki! — Zavoj je dal izročiti gotovo le za to, da spelje njega, svojega zasledovalca, na krivo sled. Toda svoje bojazni ni hotel izdati Polly.

»Da, to je listnica mojega soproga! O, Jack!« je vzkliknila Polly in pritisnila listnico na svoje srce. »Vsaj ena sled za teboj!«

»Kaj se vaš gospod soprog ne piše — Bell?«

»Ne, v istini se piše Belič, ker je po očetu Slovenec, po materi Hrvat,« je razlagala Polly ter z ljubeznijo pestovala listnico. »Le njegovi bivši tovariši so mu poamerikanili priimek v Bell, ki mu je ostal... A kaj storiva sedaj?«

»Počakava in iščeva ga dalje,« je odgovoril Dodd. »Kakor hitro pride kdo na agenturo, ga primejo!«

»Toda če primejo Jacka, ga — zatajim!« je izjavila odločno.

»Da, tako se glasi najina pogodba!« je pritrdil detektiv. »Vi le kar tajite! Upam, da vam ne bo nikdar treba se pritoževati, da nisem mož-beseda.«

Tedaj si je otrla solze, in nova nada, da je Jack vendarle še živ in zdrav, je napolnila njeno srce. Saj človek tako lahko upa, česar si želi! Listnico pa je obdržala ter se ž njo tolažila in bodrila...

Naslednjega jutra sta se vozila po lepi angleški obali ob Rokavskem zalivu, kjer je poiskal Dodd vsako najmanjšo ribiško vas ter spraševal po Bellu. Toda nikjer ni našel sledu.

A tudi na ameriški agenturi v Plymouthis se ni oglasil nihče zaradi zavojčka.

Ko je brzojavil Dodd še na Angleško banko v London, je li ondi kak sumljiv človek te dni naložil dva milijona dolarjev, je dobil negativen odgovor.

v morje. Hrup stroja in šumenje morskih valov sta njegov padec v vodo skoraj popolnoma preglušila. Ker je stražnik vrhu tega še dremal, ni mogel slišati Jackovega skoka v morje.

Učinek mine: Ogromen liiak, ki ga je izkopala mina na naši fronti ob Soči.

Srečno se je izmotal iz vrtincev, ki jih je povzročil parnikov tek, ter je s krepkimi sunki skušal doseči kopno. Toda vodna struja je bila močna ter ga je odnašala v zaliv. Nad uro se je boril proti struji, a ni mogel nikamor.

Toda krmar je le iztegnil desnico po svoji steklenici, jo spravil v žep in — molčal.

»Čudni ljudje ste! — Zakaj, vruga, ne odgovarjate na poštena vprašanja? Kaj pa vozite?«

Molk.

»Pa mi vsaj odgovorite, če se utegnem še lepo naspati?«

Krmar je energično pokimal.

»Pa grem torej spat!« je dejal Jack.

»Hvala lepa za žganje! Prav dobro greje.«

je padel s poslednjega parnika kot potnik ter da mu je za rešitev nepopisno hvaležen. Rad bi mu to največjo uslugo s čimerkoli poplačal.

»Ostanite torej na barki in — če bo treba — pomagajte nam pri delu!« je od-

Jack pa je dognal kmalu sam, da je barka polna whiskyja, vžigalic in tobaka. Tretjo noč se je imela barka približati obali ter oddati svoje blago. Toda vreme jim je načrt prekrižalo. Iz oceana je hrumelo vodovje v zaliv ter onemogočilo barki, da bi se pri-

Pogreb dr. J. E. Kreka: 1) Mrtvaški voz. 2) Dr. Krek na mrtvaškem odru v škofijski palači v Ljubljani. 3) Dvorišče škofijske palače z venci. 4) Sprevod pred frančiškansko cerkvijo. 5—6) Društva z zastavami.

In poiskal je zatišje, vrgel na tla nekaj koev, se dobro zavil in legel.

»Gotovo so tihotapci!« je razmišljal. »Pa kaj me briga! Dobri ljudje so pa le!« In zaspal je.

Naslednjega jutra je poskušal znova zlepa s kapitanom. Začel mu je pripovedovati, da je že služil na raznih parnikih in da je bil že mnogo po svetu, toda po nesreči

govoril kapitan. »Pojdiva zajutrkovat!«

In šla sta. Pri zajtrku je govoril skoraj le Jack, kapitan — ki se je zval Penfold — je večinoma poslušal, prikimaval, se smehljajal ter jedel in pil.

Tudi krmar je ostal molčeč ter je končno izdal le toliko, da gre smer proti Franciji. Normanski ribiči v Pieherelu jih že pričakujejo.

bližala kopnemu. Sele petega večera, ko se je morje pomirilo, so zagledali obal.

Jack je stal ob krmilu. Veselo je opravljal na ladji najrazličnejše mornarske posle, in kapitan je bil z njim prav posebno zadovoljen. Saj je bil Jack izvežban mornar ter spreten v vsakem delu na ladji. Delal pa je rad tudi zato, da si je v družbi molčečih mož preganjal dolgčas.

Naenkrat je ukazal kapitan barko ustaviti: vrgli so mačka in jadra speli. Tako so stali do polnoči, jedva dve morski milji pred obrežjem.

Točno o polnoči pa je vžgal kapitan raketo, in takoj nato je švignila na kopnem enaka raketa pod nebo.

Nato so dvignili sidro in barka se je začela z napolrazpetimi jadri bližati obali.

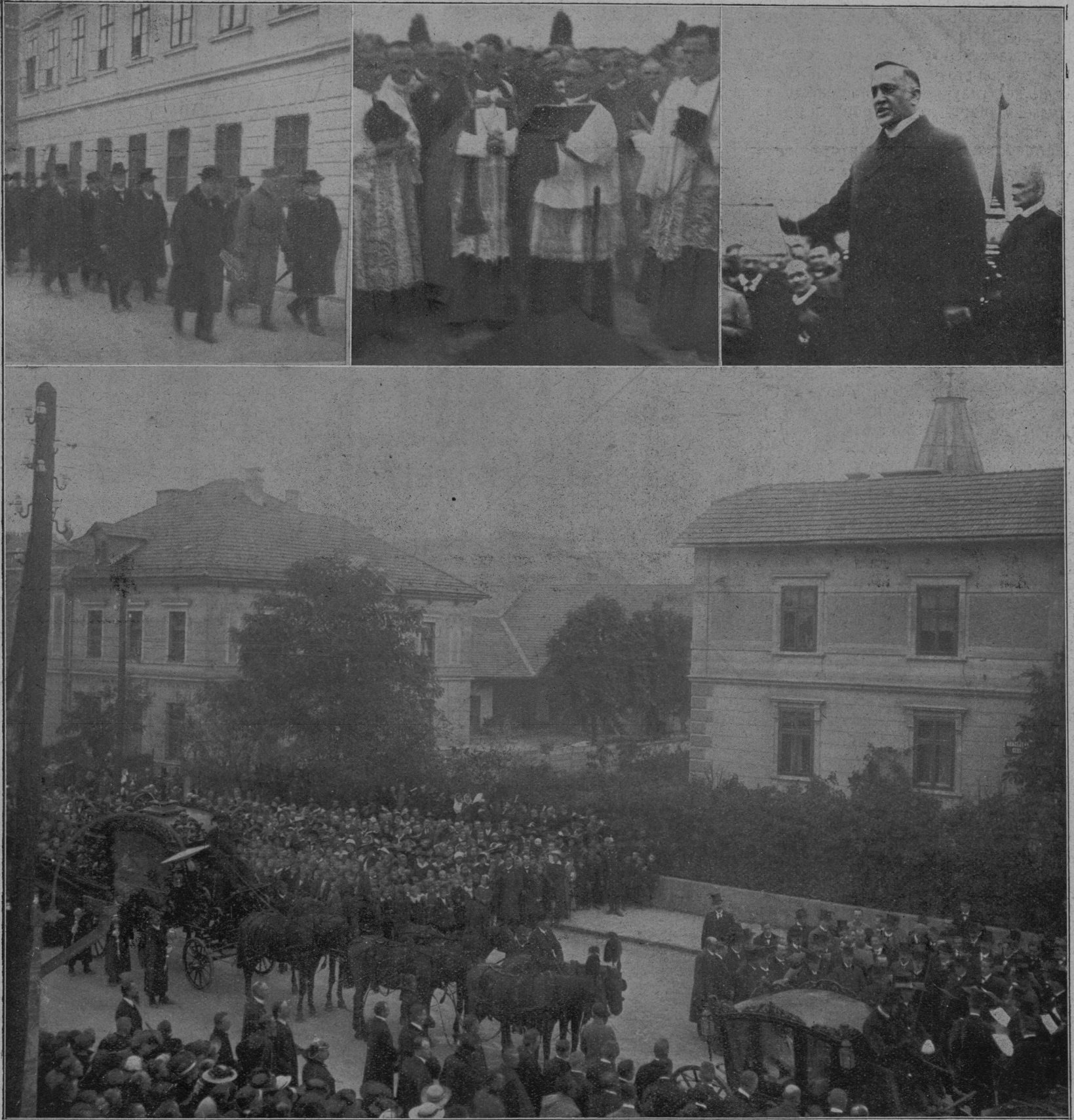
Ze sta odrinila dva polna čolna, ko se je nenadoma peklenško posvetilo. Silna luč se je vsipala nanje z morske strani, a razločiti ni bilo mogoče ničesar kot jarke bliske, ki so oslepljali.

Bila je francoska carinska križarka z najostrejšim reflektorjem.

Ribiči so poskakali v čoln, pometali večino tovara v morje ter skušali čim preje

Penfold in krmar sta se ruvala ž njimi, ki so ju hoteli prijeti, a njun odpor je bil hitro zlomljen. Deček, ki je bil na barki kuhar, se je skrtil na dnu barke, da ga dolgo niso mogli najti. Le Jack ni storil ničesar. Z rokami v žepih se je dal mirno prijeti ter je mitninarje celo uljudno pozdravljaj.

»Prava sreča zame!« si je mislil, ko so ga gnali z barke na križarko, kjer so ga

Pogreb dr. J. E. Kreka: 1.) Poslanci v sprevodu — v prvi vrsti so: predsednik Jugoslovanskega kluba dr. Korošec (pri steni), podpredsednik poslanske zbornice vitez Pogonik (na sredi) in predsednik „Češkega svaza poslanec Stanek 2.) Škof dr. Bonaventura Jeglič z duhovščino ob grobu. 3.) Dr. Korošec govori ob odprtem grobu.*) 4.) Sprevod pri vili dr. Kreka, kjer je zapel zbor Glasbene Matice.

*) „Toda bratje in sestre na grobu dr. Kreka ne smemo vzdihovati. Iz groba slišim glas: Dvignite glave, ker se približuje vaša odrešenje. — — — Bodite složni, odločni, dosledni, da dosežete veliko idejo svojega jugoslovanskega naroda!“

Bila je gosta, tiha tema. Trije veliki čolni so se pojavili iz noči ter se urno prislonili k stoječi barki. Nato se je vzpelo na krov okoli petdeset mož, ki so hitro in brez besed odnašali blago v čolne. Vse se je vršilo tiho, brez povelja in brez luči. Vsak se je izlaha orijentiral ter si je sam poiskal svojo nalogo.

»Pa so res spretni in pridni!« si je mislil Jack ter krepko pomagal.

izginiti iz reflektorjevega okrožja zopet v gluho temo. Hipoma je plavalo okoli barke po morju polno zabojev z whiskyjem, škatlje vžigalic in veliki zavoji s tobakom, samo angleško blago, tihotapljeno na francoska tla.

Z ostro kretnjo se je ustavila carinska križarka tik barke, in hipoma je poskakalo nanjo ducat oboroženih mitninarjev. Kapitan

natančno preiskali ter mu njegov izborni žepni nož s sedmerimi rezili, žagico, vijakom in kljuko za šampanjko zaplenili.

Ze naslednje opoldne so sedeli vsi štirje v francoski ječi v luči St. Malo.

(Dalje prihodnjič.)

Naročite „Tedenske Slike!“

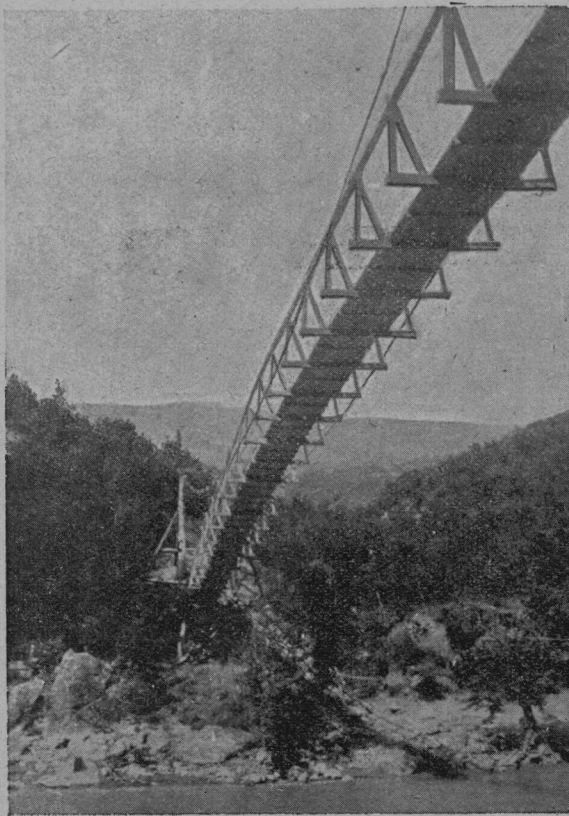
Prvi god cesarja Karla.

V nedeljo je praznovala cerkev praznik dobrotnega škofa svetnika Karla Boromeja, a naš cesar Karel prvič kot vladar avstro-ogrsko monarhije svoj god. Praznoval ga je obdan od svojih zmagoslavskih čet, ki so mu v junaški požrtvovalnosti izvojevale najlepše vezilo — poraz najljutejšega sovražnika njegove države. Z armado vred pa obdajajo cesarja v neomajni zvestobi tudi vsi njegovi narodi, katerim je v kratkem obdobju svojega vladanja nešteto krat pokazal svojo ljubezen in svojo pravičnost. Po celi državi so slavili kot pravi ljudski praznik, in zastave veselja plapolajo tudi povsod po slovenski zemlji, katero je cesar na čelu zmagoslavne armade osvobodil grabežljive italijanske roke.

Cesar je takoj hitel v osvobojeno Gorico, da se prepriča, kakšno škodo je pretrpela. V Trstu je goriški deputaciji izjavil: „Moja želja je, da se lepa Gorica, ta biser med avstrijskimi mesti, ki je sedaj po hrabrosti mojih vrljih vojakov zopet osvojena, vzdigne iz razvalin še bogatejša in bolj cvetoča nego prej. Potem bodo tudi za trdo izkušane prebivalce mesta prišli veseli časi, v katerih jim bo ravnotako kakor v dnevih stiske zagotovljena moja najtoplejša očetovska skrb.“

Kar velja za Gorico, velja seveda tudi za vsa slovenska mesta, trge in vasi po Goriškem! Za Poljaki v Galiciji, za Hrvati in Srbi v Bosni in Hercegovini so goriški Slovenci prinesli najtežje žrtve na oltar domovine. Slovenci imajo kot vojaki in kot mučeniki, trpeči v najožjem vojnem ozemlju po dve leti trajajočem ognju sovražnikovih topov največje zasluge za zmago v današnji vojni z Italijo. Cesar to ve in jim tega ne pozabi! Znano mu je, da je naša želja

Zedinjena Jugoslavija
pod habsburško zmagoslavno krono.

Delo naših pionirjev: Žični most preko doline in potoka za osebe in material.

Vsa slovenska Benečija osvojena!

Katastrofa Cadornove armade je najgroznejša tragedija, ki se je odigrala v laški zgodovini. Strašno naglo prodiranje Krobatinove armade s Koroškega, Belowe s severne Goriške ter Borojevičeve s srednje in južne

Videm, glavno mesto province istega imena, najvažnejše železniško stekališče v beneški ravnini, šteje okoli 40.000 prebivalcev ter je od l. 1866 laška posest.

Humin (Gemona) je važna trdnjava ob gornjem Tilmentu in šteje 15.000 prebivalcev.

Čedad, Videm in Šempeter Slovenov so glavni kraji naših bratov beneških Slovencev. Jezikovna meja beneških naših rojakov se začne južno Ibane in gre proti gori Subit, ob cesti do Stare Gore, čez Prešnjiški hrib do izliva Arbeča v Nadižo, čez Volovjak na Mladasjena, nad Kanaličem k Sv. Lovrencu na Piket do Porčinja, na Čelokolli Maline na Čaban, v dolino Karnahdo do Tera, da proti zahodu nad Šumajami k Cmoru, ob občinski meji brdsko-huminski do Kadina, kjer se začne rezijanska meja. V šempeterskem, tarčenskem, čedadskem, huminskem in možniškem okraju živi okoli 40.000 Slovencev. Slovenščina se je ohranila doslej v cerkvi in med kmečkim ljudstvom.

Za goriškimi Slovenci so torej zdaj tudi beneški rojaki postali bedne žrtve grozovite vojne

Ogromne armade se vale preko vse Benečije; povsod požari, uničevanje, strah in trepet, grom topov in pušk, povsod boji, kupi mrličev in trume upehaneh ujetnikov. Treviso in Benetke sta v vojnem ozemlju, laška armada se baje ustavlja šele na desnem bregu Tilmenta, da branijo Lombardijo. Toda kdo ve, če jim ne pade Conrad Hötzendorfski iz Tirolske za hrbet?

Bežečo laško armado dveh treh zborov so naše čete, hiteče preko Codroipa, zasačile in obkolile pri Latisani in so ob mostu čez Tilment zajele 60.000 mož z več sto topovi ter gomilami streliva.

Že 31. oktobra so vzeli naši tudi Gradec, takisto je zopet naš Tržič (Monfalcone).

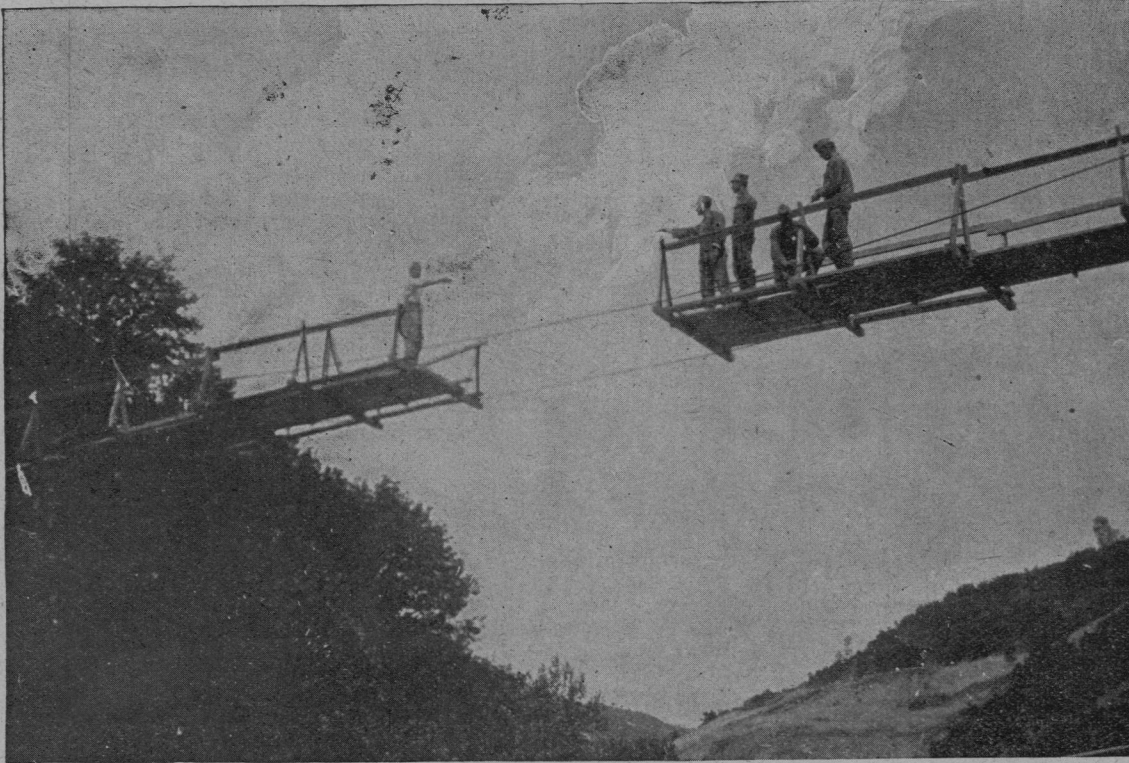
Cadorna trdi, da so bili njegovi načrti izdani, da je kriva poraza strahopetnost njegove II. armade, ki ji je poveljeval general Capelle, a da pridejo kmalu francoske in angleške čete na pomoč, ki vržejo zmagovalca nazaj. Listi že namigujejo, da je revolucija v Italiji neizogibna, da bo Cadorna odstavljen in da morda odstopi tudi kralj.

Naša ofenziva se je izprožila kakor ogromna skala z višine Krasa in dere zdaj dalje in dalje. Kdo ve, kje se ustavi, kaj vse uniči medpotoma! Dogodki se šele razvijajo, konec je nedogleden...

Vršil se bo tisti proces, kakor se je vršil v Belgiji, na Francoskem, v ruski Poljski, v Galiciji, v Primorju, Dalmaciji, Bosni, južni Ogrski, v Črni gori in Srbiji, v Macedoniji in Rumuniji, prebivalstvo bo bežalo v tuje kraje, v begunske tabore in vojna bo uničevala in razdirala, kakor je njena neodvratna navada. Milijone nove škode, neizmerna beda in trpljenje, ki ga je okusilo že toliko narodov, toliko milijonov ljudi, bo zadelo sedaj tudi prebivalstvo severne Italije v večji meri nego je to bilo doslej. Akti evropske drame se vrše, kakor jih predpisuje zakon te svetovne vojne. Ni je poti nazaj, drama postaja tragedija, v katero je zapleten ves svet, večina je zapletena v krvavo vojno, ostali svet, zlasti neimoviti sloji, pa trpe gospodarsko in veliko pomanjkanje življenjskih potrebščin.

Italija bi si bila lahko prihranila to svojo nesrečo, ker ji je Avstro-Ogrska ponudila ob izbruhu italijanske vojne nekaj koncesij. Sedaj je pa Italija v vojni in bo narod, če še ne med vojno, pa po vojni zahteval natančen račun od provzročiteljev nesreče.

V gorenji Italiji vladajo silne zmešnjave, ki se bodo raztegnile, če presojamo položaj

Delo naših pionirjev za fronto: 7 1/2 m visok most, ki ga grade naši vojaki preko doline med dvema zasedenima hriboma. Slika kaže most med delom. Ker ni mogoče napraviti opor, visi most na močnih žičnih vrveh.

Ker je moder, pravičen in dalekoviden vladar, napravi konec našemu narodnemu trpljenju ter podeli svobodo Slovincem, Hrvatom in Srbom, združenim v državi v samopravno celoto.

Podpisujte VII. vojno posojilo!

Goriške med peklenskim grmenjem več tisočev topov in več stotisočev pušk, min in ročnih bomb je bil pač prizor, ki ga ne more izmisliti najbujnejša pesniška fantazija. Od doline Bele do Jadranskega morja je levi breg Tilmenta ali Talijamenta prost sovražnika, skoraj vsa Benečija je zasedena, Čedad, Videm in Humin (Gemona) so padli, v enem tednu je izgubil sovražnik nad 200.000 mož in nad 1800 topov.

po vesteh, ki prihajajo iz Italije, na vso deželo, in prav nič bi se ne čudili, če tamkajšnje prebivalstvo, ki je politično izobraženeje nego po ostalih državah ter agilneje nenadoma spremeni tudi vladno obliko. V Italiji je namreč jako razvito republikanstvo.

Bodoči dnevi in tedni nam bodo šele pokazali vojni in politični pomen dvanajste

Draginja v Avstriji in — Nemčiji! — Razni listi so n. pr. že objavili, da je v vsej Nemčiji dovolj avstrijskih tobačnih izdelkov po izvorni ceni. Ljudem se ni treba nastavljati. — Dobri čevlji se dobe že za 24 do 28 mark (pri nas 75 do 100 K); dobra moška obleka 78 mark (enaka bi stala pri nas najmanj 300 K.) Kar se tiče prehrane, je v

zadostne, da se človek lahko naje. — Korak sem čez avstrijsko mejo pa so cene povprečno trikrat večje in porcije za polovico manjše. Odkod to prihaja? Dunajske gostilne in restavracije delajo velikanske dobičke, a nihče se ne gane! Povprečno stane vsak košček mesa, ki ga neseš v usta, po 1 K. S prikuhami je pa naravnost škandal. Dve žlici malo ali nič zabeljene zelenjadi od 70 v do K 1'20; poldrugl krompir (kuhan na vodi, srednje velikosti) 60 do 80 vin. — In vendar lastna cena vsem tem prikuham ne presega nikjer 20 do 30 v. — Zakaj take velikanske cene? — In ljudje bi se morali vsaj s prikuho malo najesti, ali kdor bi to hotel, bi zapravil že 5 K, a še bi ne bil sit take skoro nezabeljene čorbe! Odkod take cene? Zakaj je v Nemčiji drugače?!

Budimpešta. Stara želja Ogrov se je izpolnila, Budimpešta je postala milijonsko mesto. Ko so videli da Dunaja ne more doseči, so upali vsaj na milijon. A zadnje štetje leta 1910. jih je razočaralo. Kljub priklopljenju par predmestij niso našli več kot 881.000. Sedaj med vojsko je pa bil prirastek (begunci itd.) silno velik, šteli so in dobili vsoto 1,006.138.

Petrolej. Slab dovoz za časa vojske je prisilil Japonce, da so svojo zemljo še bolj preštudirali. Posrečilo se jim je dobiti nove petrolejske vrelce in l. 1915. so uporabili že za 60% lastnega petroleja. Prej pa so skoro vsega uvažali.

Najmanjša država sveta. Visoko na skalah leži v Pirenejih (Španka) majhna vasica, Saint Goust imenovana. Samostojna je, ne Francozi in ne Španci ne pobirajo tam vojakov in davkov. Poldrugi km² obsega, šteje pa 130 prebivalcev. Tavolara ob Sardiniji ima sicer še manj prebivalcev, a je dosti večja, Monaco ima pa pri istem obsegu veliko več ljudi. Ti 130 gorjanci se prav dobro počutijo, nikdar se resno ne kregajo. Ustavo so uvedli, predsednik države pobira tudi davke in je vrhovni sodnik.

Delo naših domobrancev za fronto: Vojaki pri poljski opekarni za izdelovanje opeke, ki se potrebuje za vojaške stavbe v opustošenih krajih.

soške bitke, ki je kot vojni dogodek eden najvažnejših, dasi na konec vojne tudi še ne bo vplival odločilno.

Naša domovina pa je končno odrešena vojne mōre in nepopisne nesreče. Dolžnost države je zdaj, da se škoda čim preje popravi in da se rane zacelijo. Naš narod si je to krvavo zaslužil.

Razne vesti.

Najuspešnejše bojno sredstvo v ofenzivi ob Soči so bile, kakor poroča „Az Est“, granate, napolnjene z novim plinom, ki je tako oster, da prodre tudi skozi protiplinove maske. Po polurnem obstreljevanju so italijanske baterije umolknile. (Novi plini, s katerim so napolnjene nemške granate, je cijankalijev plin, ki povzroča takojšnjo smrt).

Avstrijska gosposka zbornica kaže demokratizmu in socialnim reformam jako neprijazno lice. Všeč ji ni odprava § 14., nastopila je proti zakonskemu načrtu zoper bančno oduševanje in celo proti paragrafu 1154 b. To zastopstvo agrarnega in bančnega kapitala v moderni državi pač ni več na mestu.

Stališče ministra Žolgerja je baje omajano.

Na soškem bojišču se je mudil cesar Karl kot vrhovni poveljnik.

Nove novce, kovane po 25 in 50 vinarjev ter papirnate po 5 kron nameravajo izdati. Govore tudi o novcih po 5 vin.

Sedmo avstrijsko vojno posojilo je razpisano s 5. novembrom in zaključijo ga 3. dec. Na francoskem so odkrili zaroto in zaprli mnogo vplivnih ljudi.

Na Irskem imajo zopet vstajo v nekaterih okrožjih.

400 let je minulo te dni, ko je Martin Luter nastopil s svojimi nauki proti rimski cerkvi in osnoval protestantizem.

Nemčiji vsega morda po manj, a je vse urejeno in cene so zelo — zmerne. Neki trgovski zunanji list, ki leži na Dunaju v kavarnah, je priobčil jedilni list v obmejnem mestu Pasovi (Passau) v hotelu „Passauer Wolf“

Skrb za konje: Poleti v vročini so vojaki pri trenu in topovih pri vsaki priliki konje kopali.

in sicer: juha 20 pfenigov (30 vin.), pečeno vime M 1'50, ocvrt golob s solato M 1'—, filé obložen M 1'30, goveji jezik obložen M 1'20, telečja ali goveja pečenka s solato M 1'20, telečja glava s hrenom M 1'10, srce dušeno M 1'10, telečji drob 60 pf., češnjev kompot 30 pf., porcija ementalskega sira 30 pf. Potniki pravijo, da so porcije poštene,

Enega samega redarja imajo, ta je izvrševalna oblast. Splošna volilna pravica daje državljanom možnost voliti parlament, obstoječ iz 12 članov, volilna doba znaša pet let. Ženske volijo, a ne morejo biti voljene. V svetovni vojski je Saint Goud strogo nevtralen.

Ruski lan. Bridko občutimo pomanjkanje predivnih snovi. Rusi so v tem oziru dosti

Do skrajnosti za zmago! Orgle iz papirja! V Schirgiswalde na Nemškem so rekvirirali tudi piščali orgel. Namesto kovinskih so si naredili piščali iz lepenke natančno po vzoru rekviriranih ter jih popleskali z aluminijevim lakom. Organist orgla baje prav dobro na nje.

na boljšem, lanu imajo zadosti, pa tudi bombaža. V zadnjih letih so pridelali lanu vsako leto za 250.000 ton, to se pravi skoro polovica vsega evropskega lanu. Prostor, na katerem ga dobivajo, meri ca 1.009 000 ha, to je 10.000^a = cela Kranjska. Največ ga je v Provinciji Vologda, skoro 150.000 ha.

Upravništvo in uredništvo „Tedenskih Slik“ in „Slovana“ se je preselilo iz Frančiškanske ul. 10 v Drag. Hribarjevo tiskarno na Dunajski cesti št. 9.

Veliko denarja zaslužite

trgovci, drogist, krčmarji itd. s prodajo najfinejšega, zdravju neškodljivega

„TOBAKON-A“

ki je najboljša primes tobaku. Puši se lahko tudi sam.

140 zavoječkov (prod. cena 50 v) 50 K
140 „ „ „ 1 K) 100 K
140 „ „ „ 2 K) 100 K

Vse franko iz Prage po povzetju.

V. JAN, TOVARNAR V PRAGI.

Naslov za naročila:

Rudolf Cotič, zastopnik, Vrhnika.

Zahtevajte cenik drugih predmetov. - Vsled velikih naročil in pomanjkanja objekta se ne pošiljajo vzorci.

Učitelja italijanščine

išče slovenec za večerne ure.
Naslov pove uprav. „Ted. Slik“.

Poravnajte naročnino!

Izšel je velezanimiv roman

„SNAHA“

ki opisuje usodo pogumne Irke, ki je poročila angleškega lorda, da si iskreno ljubi svoj od Angležev zatirani irski narod ter se poteguje za njegove pravice.

Lordova mati mrzi svojo snaho, ker je Irka ter jo oholo prezira in jej ob vsaki priliki da občutiti, da ni enakopravna.

„Snaha“ je fin velezanimiv roman iz najvišjih družabnih krogov in bo gotovo zanimal vsakogar.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite si ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo, s tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel.

Naročite nemudoma!

Broširan stane po knjigarnah in v našem upravništvu izvod 3 K, po pošti 30 v več; za naročnike „Tedenskih Slik“ pa stane s poštnino vred samo 3 K.

BLAŽ JANČAR

pleskarski mojster

več let pri tvrdki BRATA EBERL, se priporočam slavnemu občinstvu kot invalid za stavbena in pohištvena dela.

Delavnica: Oražem, Breg št. 6.

Franc Drobnič

v Laškem Trgu

kupi vsako množino bukovih ali borovih drogov (švelarjev) po K 7.50 komad. Kupi pa tudi vsake vrste drugi les in deželne pridelke po najvišji ceni.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2.70.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. Povzetje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Sijajno bodočnost

imajo turške in nove srečke avstrijskega Rdečega križa vsled svoje vedno zvišujoče se denarne vrednosti! Vsaka srečka zadene! Glavna dobitka znašata čez

1,000.000 kron!

Natančno pojasnilo s igralnim načrtom razpošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 3 Ljubljana.

ZAMAŠKE

šampanjske zamaške, rabljene, ne strte, plačam 70 vinarjev kos. Rabljene zamaške steklenic 6 kron za kilo. Te vrste prevzamem po povzetju in ni treba poprej povprašati. Kupim nove zamaške po vzorcih za najvišje cene.

KASZIRER EMIL, Budapest, VII., Alpar-utca 10. poleg Garay-tér.

Prima **olje** za šivalne stroje in kolesa, šivanke vseh vrst posamezne dele priporoča na drobno in debelo

IGN. VOK

špecialna trgovina šivalnih strojev in koles. Ljubljana, Sodna ulica št. 7

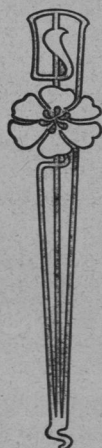
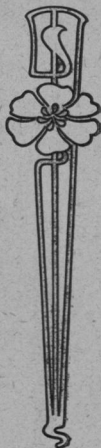
Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila, vsporede,

STAVCE

sprejme D. Hribarjeva (A. Pesek)
tiskarna v Ljubljani, Dunajska c. 9.

V kratkem izide v založbi „Umetniške propagande“ v Ljubljani
STENSKA SLIKA

Slovenska Madona

po orig. znanega umetnika Fr. Klemenčiča. Umetniško v barvah, na karton izvršena reprodukcija meri brez okvirja 65x78 in vključa za naročnike, ki se prijavijo do konca tega meseca 20 K, v bogato pozlačenem okvirju 50 K. Po izidu slike bo znašala cena brez okvirja 25 K, z okvirjem 60 K. Zboj in ovojnina za pošiljatev po pošti (železnici) se zaračuna po lastni ceni ali pa vzame nazaj. Zahtevajte prospekte in pojasnila v salonu „Umetniške propagande“ v Ljubljani, Sodna ulica štev. 5.

F. BATJEL prej v Gorici. LJUBLJANA, Stari trg 28

Moška in ženska dvokolesa še s staro pnevmatiko šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne žepne svetilke.

Najboljše baterije.

Posebno nizke cene za preprodajalce.

Mehanična delavnica na Starem trgu št. 11.

Josip Jug

pleskarski in likarski mojster
Ljubljana, Rimska c. 16.

se priporoča cenjenemu občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Jamčim da delam samo s pristnim firnežem.
Solidna in točna postrežba.

Kislo vodo, vino in sadjevec

razpošilja

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške, steklenice in sode.

Zavod za masiranje

Poljanskacest a 7

negovanje obraza, prsi, las in rok.

Zaloga Schröder - Schenkejevih preparatov.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Priporočam svojo zalogo

tropinovca, brinja in vinskega jesiha.

Razpošiljam

pristno istrsko vino za protivrednost živeža: krompir, fižol, repo, zelje, i. t. d.

Ivan Geržinič, Hum, pošta Roč, Istra.

IVAN JAX in SIN Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in :: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v vezenju
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

KONJAK

iz vin lastnega pridelka destiliran, pri slabostih vsled starosti in težkočah v želodcu že več stoletij sloveč kot krepčilo za ohranitev življenja. Razpošilja 12 let starega 4 pollitrske steklenice franco po pošti za 60 kron, mladega triletnega, čudovito učinkujočega kot bo lajšajoče vribalno sredstvo pri trganju po udih, Francovo žganje, 4 pollitrske steklenice za 48 kron. Vino od 56 litrov naprej. Beli rizling in rdeči burgundec po K 4-60 liter.

Benedikt Hertl,

graščak, grad Goliče, Konjice, Štajersko.

Kuverte s firmo, pisma, račune

izvršuje lično, itd. točno in ceno
tiskarna Drag. Hribarja v Ljubljani
Dunajska cesta št. 9.

Nov kažipot bolnikom!

Sestavlil sem spis, da ž njim pokažem milijonom trpečih edino pravo pot k ozdravljenju. Ta kažipot ne stane niti vinarja in se vsakemu, kdor se čuti bolnega, slabotnega in malodušnega pošlje zastonj. Moj spis je sad 50-letnega temeljitega premišljevanja in obsega veliko število praktičnih izkušenj in dokazov najodličnejših znanstvenikov.

Kdor se hoče oteti,

naj se posluži mojega poduka, ki je že tisočerm pomagal. Naj si je že zbolel vsled skrbi, prenapornosti ali

lehkomiselnosti in nezmernosti

vsem trpečim, omahljivcem in ljudem brez veselja do dela pokažem znanstveno in naravno pot k oprostitvi živčnih bolezni, nespečnosti, nevolje do dela, duševni in telesni slabotnosti, trganja po udih, glavobola, neprebavnosti in želodčnih bolečin ter mnogih drugih bolezni.

Pišite še danes dopisnico ter zahtevajte zastonj in poštne prosto

moj kažipot!

Naslovite dopisnico na:

E. Pasternak, Berlin, N.O.,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 499.

Zaloga pohištva
VIDO BRATOVŽ
Stari trg 5
LJUBLJANA

Kmetska posojilnica

f. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog trindvajset milijonov. Popolnoma varno

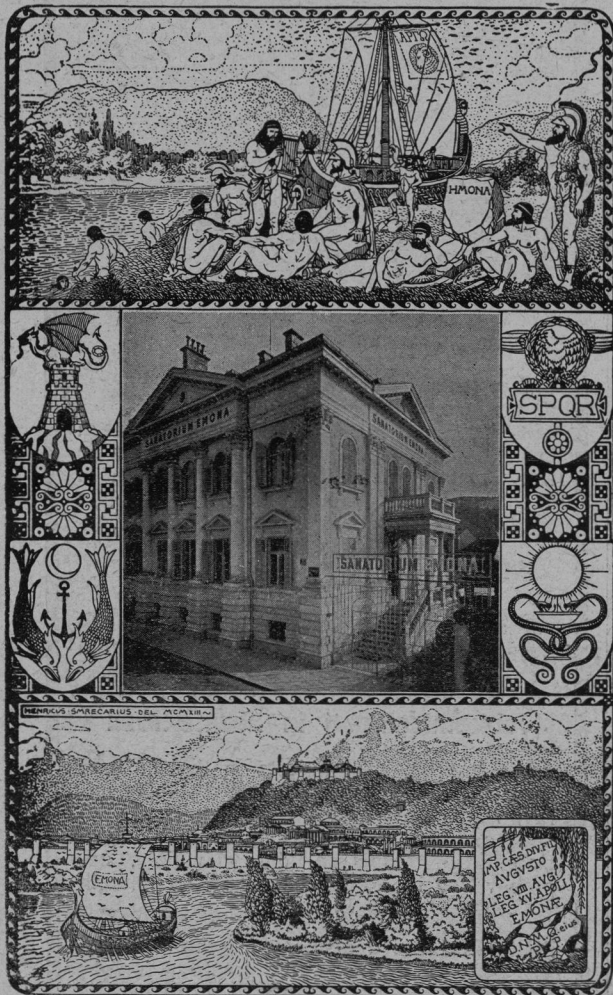
4 1 0
4 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

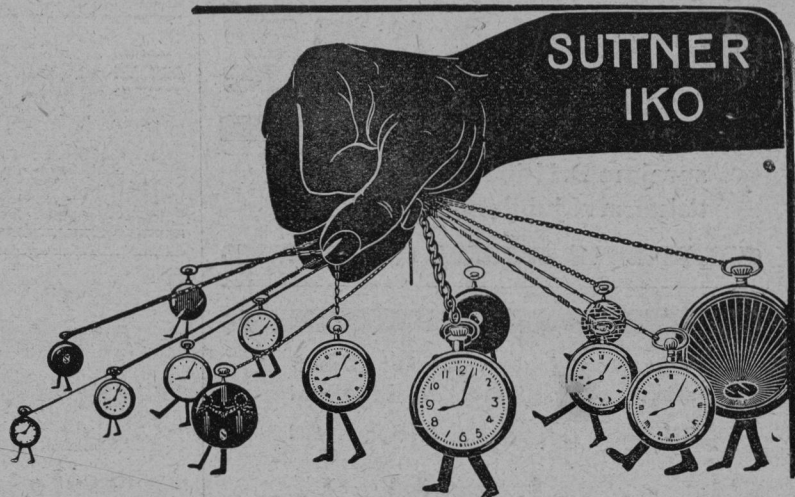

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičan)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Dobro 'IKO' uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je
mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštne prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka 'IKO' svetovnoznana.

Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf ura . . . . . K 12'40
 št. 99449 Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova . . . . . K 18'60
 št. 99600 Radijska žepna ura ponoči sveteča . . . . . K 16'20
 št. 99865 Kovinasta verižica K 1'60
 št. 99645 Uhani ameriški double zlato . . . . . K 3'40
 št. 99022 Srebr. rožni venec K 9'50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Vsaka gospa
 naj čita mojo zanimivo navodilo o modernem
negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE**, Presburg (Ogrsko) Schanzstrasse 2, Abt. 95. — Ne stane nič.

Slav. občinstvu in gosp. trgovcem priporočam

slamnate čevlje (šolne)

in slamnate podplate za v čevlje

katere sem začel izdelovati, tako da ustrezem lahko vsaki zahtevi. Ker je druga obutev tako draga, bode ta za osebe, ki imajo opravilo v sobah, prav dobro došla. Naj vsakdo poskusi!

FRANC CERAR, tovarna slamninkov v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani.

Priporoča se
 :: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
 :: LJUBLJANA. ::

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra-
 stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. ::

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondii okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list 'Tedenske Slike': za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 3'80, 1/2 leta K 7'50, celo leto K 15'—; za Nemčijo: 1/4 leta K 5'—, 1/2 leta K 10'—celo leto K 20'—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 24'—. Za ameriko letno 5 dolarjev.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.